

ምዕራፍ 9

ለውሳኔ የሚያበቃ የአምልኮ ሕይወት

ማምለክ ራሱን የቻለ በሕይወትም ውስጥ ትልቅ ቁም ነገር ያለው ነው። ከዚያም በውሳኔ መኖር ሌላው ነገር ነው። በዚህ አባባላችን ላይ ለምሳሌነት ያህል የምንወስደው የዳዊትን ሕይወት ነው። በዳዊት መዝሙር በሁለተኛው ምዕራፍ ቁጥር 6 ላይ ንጉሥ ዳዊት በውሳኔው የወሰደው እርምጃ እጅግ ልብን የሚነካ ነው። «እኔ ግን ንጉሤን ሾምሁ» በማለት ዳዊት ውሳኔውን በተግባር ሲገልጽ እናያለን። ዳዊት በዚህ አባባሉ ውስጥ መግለጥ የፈለገው ስለ እግዚአብሔር ያለውን አቋሙን ነው። እውነተኛ አምልኮ ወደ ትክክለኛ አቋም ያደርሳል። እርሱ እንደ ሰውነቱ አምላኩ እግዚአብሔር የሰጠውን ሥፍራ ሲያመለክት ነው። ይህን ሲል እኔ ግን ክርስቶስን አዳኜን መሢሁን በዙፋኑ ላይ አስቀመጥኩት፤ እንዲገዛኝ ራሴን ዝቅ አደረኩለት ማለቱ ነው። በዚህች ዳዊት ባስተላለፋት ታላቅ ውሳኔ ስለ ሕይወቱ ሦስት ነገሮችን ነቅሰን ማጤን እንችላለን፤ እነዚህም ሦስት ዐቢይ ቁም ነገሮች፦

1. የዳዊት ሕይወት

2. የዳዊት መሪዳት

3. የዳዊት ውሳኔ ናቸው።

1. የዳዊት ሕይወት

ዳዊትን ወደዚህ ታላቅ ውሳኔ ያመጣው ምንድን ነው? ወይም ለዚህ ውሳኔ እንዲገዛ ያደረገው ነገር ምንድነው? ብለን ስንጠይቅ የመልሳችን መጠቆሚያ የሚያነጣጥረው በቅድሚያ የዳዊት ሕይወት በሚለው ጭብጥ ሃሳብ ላይ ይሆናል።

የዳዊትን ሕይወት ጊዜ ሰጥተን ስንገመግም ብዙ የምናገኛቸው ቁም ነገሮች ይኖራሉ። በቅድሚያ ስለ እርሱ ሕይወት ስናስብ ዳዊት ንጉሥ ለመሆን ፍላጎት የነበረው ሰው አልነበረም። ሹመትን የናፈቀ፤ ሥልጣንን የተጠማ ሰው አልነበረም። ከዚያ ይልቅ እርሱ በሚገባ ተገንዝቦት የነበረው ምንም እንኳ ከአብርሃም ቢወለድና፤ የተስፋው ሕዝብ ወገንም ቢሆን፤ በቤተሰብ ውስጥ ታናሽ ነውና የአባቱን ፈቃድ ለመፈጸም የሚተጋ እንደ ነበር ብቻ ነው። ከዚያ በተረፈ ለንጉሥነት ማለትም በእግዚአብሔር ፊት ለከበረ ሥፍራ መታጨቱን ከቶም አያውቅም።

ነገር ግን ከማሕፀን ጀምሮ የሚለይና የሚመርጥ እግዚአብሔር ዳዊትን ገና በእናቱ ማሕፀን ሳለ ለታላቅ ዕድልና ፈቃድ መርጦ ስላዘጋጀው፤ ከተወለደ በኋላም አድጎ በእረኝነት መስኩ ላይ የዳዊት ነፍስ ከእግዚአብሔር ጋር ተጣበቀች። ዳዊት እግዚአብሔርን መውደድና ነፍሱም ከአምላኩ ጋር መጣበቅ የጀመረችው እግዚአብሔር ለንጉሥነት ከቀባው በኋላ አይደለም። እንዲሁም ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕትን ለማቅረብ በገናውን ይዞ ሲደረድርለት የነበረው ለንጉሥነት በታጨበት ጊዜ አልነበረም። ገና በታናሽነቱ የአባቱን ፈቃድ ለመፈጸም በጎችን በመጠበቅ ዱር በሚውልበት ጊዜ ነበር።

ቢሆንም እግዚአብሔር ጊዜው ሲደርስ በውስጡ የነበረውን ቅባት በአደባባይ አወጣው። እግዚአብሔር ከዘመናት በፊት

አስቀድሞ ሸሽኃታልና ያንን የከበረ ዕንቁ እርሱ ራሱ በፈቀደው መንገድ አደባባይ አወጣው። ሰዓቱ በደረሰ ጊዜ ይሆናል ብሎ ባልገመተው ሁኔታና ዕቅድ እግዚአብሔር መጣና ዳዊትን ቀባው። እጅግ በጣም የሚገርመው ነገር ዳዊት እግዚአብሔር ከቀባው በኋላም ቅንጣት ያህል አልተለወጠም። ያው የጥንቱ ዳዊት ነበር። ለንጉሥነትም ከተቀባ በኋላ ተመልሶ በጎቹን መጠበቅ ቀጠለ። እዚህ ላይ ቁም ነገሩ ቀድሞም የተጣበቀው እግዚአብሔር አነግሥሃለሁ ስላለው አይደለም። የዳዊት ነፍስ እግዚአብሔርን ወድዳ የተጣበቀችው አስቀድሞ ነው። ለንጉሥነት ስለ ተቀባ ራሱን የተለየ ሰው በማድረግ ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት እንዲዛነፍ አላደረገም። የቀድሞውን የተራ ሰው ኑሮውን ቀጠለ። በተቀባበት ጀምበር መለከት ካላስነፋሁ በማለት ራሱን በትዕቢት አልሞላም። እርሱ ከሕፃንነቱ ጀምሮ የተማረው ከሁሉም በላይ አምላኩን መውደድና መከተልን ነው። ያላቋረጠው ነገር ቢኖር መንገዱን ከእግዚአብሔር ጋር ማድረግን፤ ለእግዚአብሔር የምስጋናና የዝማሬ መስዋዕት ማቅረብን ነው።

ለንጉሥነት እንደ ተቀባ ወዲያውኑ ወደ ዙፋን አልመጣም። ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንረዳ ዳዊት ከቅባቱ በኋላ ወደ ዙፋኑ ሳይወጣ ብዙ ጊዜ ቆይቷል። ወደ ዙፋኑ እስኪወጣ ድረስ የዳዊት ሕይወት ምን ይመስል ነበር? ብለን ብንጠይቅ የምናገኘው መልስ፡- ዳዊት በአምልኮ በምስጋናና በዝማሬ የተሞላ ሕይወት እንደ ነበረው ነው። ከእግዚአብሔር ቃል የምንረዳው ዙፋንና ማዕረግ ሳይኖረው ነገር ግን በእግዚአብሔር ፍቅር ልቡ የነደደ ነፍሱም ከእርሱ ጋር የተጣበቀች እንደ ሆነች ነው። ዳዊት በእግዚአብሔር ላይ ያረፈና ጸጥ ያለ ሕይወት እንዳለው ከኑሮውና ከዜና መዋዕሉ መገንዘብ አያዳግተንም።

2. የዳዊት መረዳት

በዚህ ሕይወትና ግንዛቤ ውስጥ ዳዊት እጅግ ብዙ ነገር ስለ እግዚአብሔር መረዳት እንደሚችል ግልጽ ነው። በዚህም መሠረት በእግዚአብሔር መንፈስ አማካይነት ሦስት አስፈላጊ ነጥቦች እንደ ተረዳ መግለጽ እንችላለን። እነዚህም ነጥቦች በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ሊከተላቸው የሚገቡ የሕይወት መመሪያዎች አድርጎ ሲወስዳቸው እናያለን።

2.1 ትክክለኛ ጓደኛ መምረጥ

የመጀመሪያው የሕይወት መመሪያው አድርጎ የወሰደው በመዝ. 1:1 ላይ የሚገኘውን ቃል ነው። «ምስጉን ነው በክፉዎች ምክር ያልሄደ» ይህን በሌላ አባባል ስንገልጸው የባልንጀራን ምርጫ በሚገባ በማጤን እንድንወስድ የሚመክር መመሪያ ነው። ከክፉዎች ጋር ጽዋውን የሚያነሳ ጎዳናውንም በመጥፎዎች ምሪት የሚያቀና ሰው የተመሰገነና የተባረከ ሳይሆን የተረገመ ነው ማለቱ ነው። ይህም ስለሆነ አምላኩን ማምለክ አይችልም። ስለዚህ በእግዚአብሔር ፊት ምስጉንና ብሩክ ሆኖ ለመገኘት በክፉዎች የምክር ወጥመድ ውስጥ አለመግባት ዋናኛው ሚዛን ነው ማለት ነው።

ስለዚህ በባልንጀርነት አብረናቸው የምንውላቸውን ሰዎች እንደ እግዚአብሔር ቃል መምረጥ እጅግ አስፈላጊ ነው። ዳዊትም በሕይወት ዘመኑ ትልቁ የተረዳው ነገር ቢኖር ይኸው ነው። ጓደኞቹን ላሰደስት በሚል ከእግዚአብሔር ፈቃድ መውጣት ማለት ለመርገም መዘጋጀትና ለሕይወቱም እስራት እንደሆነ አስቀድሞ ገብቶታል። ልክ ነፋስ ወደሚነፍሰው አቅጣጫ እንደሚነፍስ አቁዋም በሚገባ ሳይዙ ከሁሉም ጋር መብረር ለሕይወት አደገኛ መሆኑን ዳዊት የገባው ገና ከጥዋቱ ነው። በእግዚአብሔር

መርጋት፤ መጽናትና መኖር ማለት ምን ማለት እንደሆነ የተገነዘበው ገና ድሮ ነው። ይህ ድካም ያለባቸው ግን በጌታ ማረፍና መጽናት ማለት ምን ማለት እንደሆነ ያልገባቸው፤ ለጎደኝነት የቀረባቸው ሁሉ መሠረታቸውን እያናጋ ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን እረፍት እየሸረሸረ ያናውጣቸዋል። የአምልኮ ሕይወታቸውንም ያደክማሉ። ስለዚህ የምንቀርባቸው ወዳጆች መሠረታችንን የሚያነቃንቁ፤ በእግዚአብሔር ላይ ያለንን ዕረፍት የሚያናውጡ ሊሆኑ አይገባም።

2.2 ለእግዚአብሔር ቃል ቅድሚያ መስጠት

ሁለተኛው የሕይወት መመሪያ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ለኑሮ እጅግ አስፈላጊ እንደሆነ የሚያመለክት ነው። ዳዊት በእግዚአብሔር ሕግ ደስ የሚሰኝ ሰው ነበር። ምስጉን ነው በክፉዎች ምክር ያልሄደ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ሕግም ሐሴት የሚያደርግ ነው። ሕይወትን፤ ኑሮን፤ መንገድን ሃሳብን የሚያጸዳው የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። የሰው ልጅ ንፁህ በንፁህ ሆኖ ሕይወቱን በአምላኩ በእግዚአብሔር ፊት መምራት የሚችለው ለእግዚአብሔር ቃል ሲገዛ ብቻ ነው። ዳዊት ከተረዳቸው ታላላቅ ነገሮች ዋነኛውና አንዱ ይህ ነው። የሰው ልጅ አዕምሮው ሲበላሽ ሕይወቱ ሲጎድፍ፤ መንገዱ ሲጣመም የሚያድስበት፤ የሚያጸዳበትና የሚያስተካክልበት ብቸኛው መፍትሄ የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው።

እግዚአብሔርን የሚያስደስተው መስበካችን ወይም በማንኛውም የአገልግሎት መስክ መሮጣችን አይደለም፤ እርሱን ደስ የሚያሰኘው በቃሉ መኖራችን ብቻ ነው። እውነተኛ አምልኮም በቃሉ የመኖር ፍሬ ነው። በሕይወታችን፤ በኑሮአችን፤ በመንገዳችንና በሃሳባችን ሁሉ ማሳሰል የሚገባን ንጹሐን የእግዚአብሔርን ሕግ ሊሆን ያስፈልጋል። ምክንያቱም

የምናሰላስለው፤ የምናብሰለስለውና እጅግ የምንመሰጥበት ነገር ከሁለንተናችን ጋር ለመዋሃድ ችግር አይፈጥርበትም። በቀላሉ በደመነፍስ እንደምንከተለው የተፈጥሮ ሕግ በውስጣችን ትልቅ ሥፍራን ይይዛል። ምክንያቱም የሰማነው ቃል ከእኛ ከምንሰማው ጋር ካልተዋሃደ ጠቀሜታ አይኖረውም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ውስጣችን ገብቶ እንዲዋሃድ ከፈለግን ለአፍታም ሳናቋርጥ ልናሰላስለው ይገባል። ለዚህም ነው ዳዊት ስለማሰላሰል ትኩረት ሰጥቶ የዘመረው።

ሌላው ደግሞ ስለ እግዚአብሔር ቃል ዳዊት የተናገረው በመዝ. 18(19)፡7 ጀምሮ በሚገባ ዘምሮታል። በዚህም ውስጥ ሁለት ነገር መረዳት እንችላለን። ይኸውም የእግዚአብሔር ቃል ምን እንደሚመስልና በሰው ሕይወትም ውስጥ ዘልቆ ገብቶ የሚፈጽመውን ተግባር እንገነዘባለን። ቃሉም የተፃፈው እንዲህ ተብሎ ነው፡-

የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ነው፤

ለነፍስ አዲስ ሕይወትን ይሰጣል።

የእግዚአብሔር ትዕዛዝ የታመነ ነው፤

ማስተዋል ለጎደላቸው ጥበብን ይሰጣል።

የእግዚአብሔር ሥርዓት ትክክል ነው

ለልብ ደስታን ይሰጣል።

የእግዚአብሔር ትዕዛዝ ንጹህ ነው

ለአዕምሮ የእውቀትን ብርሃን ይሰጣል።

እግዚአብሔርን በፍርሃት ማገልገል መልካም ነገር ነው

ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

የእግዚአብሔር ሥርዓት ምንም እንኳን የሌለበት

እውነትና ትክክል ነው።

ከወርቅና እንዲያውም ከተጣራ ንጹህ ወርቅ
ይልቅ የተወደደ ነው።

ከማር እንዲያውም ከማር ወለላም ይልቅ የጣፈጠ
ነው።

ለእኔም ለአገልጋይህ ማስጠንቀቂያ ይሆነኛል

ሕግህንም በመጠበቅ ብዙ ጥቅም አገኛለሁ፤

የራሱን ስህተት የሚያይ ማንም የለም

አምላኬ ሆይ ከተሰወረ በደል አንፃኝ

ኃጢአት በእኔ ላይ እንዲሰለጥን አታድርግ

በድፍረት ኃጢአት ከመስራትም ጠብቀኝ።

በዚያን ጊዜ ከታላቅ ኃጢአት ርቄ

ፍጹም ለመሆን እችላለሁ። (መዝ. 19:7-14)

በእግዚአብሔር ፊት የአፋችን ቃልና የልባችን ሃሳብ
የተወደደና ቅን የሚሆነው የእግዚአብሔርን ሕግ፤ ሥርዓትና
ደንብ በውስጣችን ስንሰውርና ስናሰላስል ብቻ ነው። አለበለዚያ
ግን አይቻለንም። ዳዊትም በእግዚአብሔር ፊት እየተወደደ ይኖር
ዘንድ ብቸኛና ዋነኛ መንገድ አድርጎ የተረዳው ይህንኑ ነው።
ደግሞም በዝማሬ የገለጸው ይህንኑ እውነት ነው።

2.3 ከቃሉ የሚገኘውን በረከት

በሦስተኛ ደረጃ ዳዊት ከእግዚአብሔር ቃል የማያቋርጥና
የማይነጥፍ የበረከት ምንጭ እንዳለ ተረድቷል። ልክ ነው! አንዴ
በቃሉ ዝናብ የረሰረሰና የረጠበ ለዘላለም ድርቀት አይጎበኘውም።
መዝ. 1:3 ላይ የተፃፈውም እውነት የሚገልጸው ይህንን ነው።
«ስለዚህም እርሱ ፍሬዋን በየወቅቱ እንደምትሰጥ ቅጠሏም
እንደማይረግፍ በፈሳሽ ውኃ ዳር እንደ ተተከለች ዛፍ ይሆናል
የሚሠራውም ሥራ ይሳካለታል።»

መገዛት ያስቸገረው ሥጋችን መገዛት የሚችለው በእግዚአብሔር ቃል ነው። እግዚአብሔር የፈጠረን ሥጋችን ይገዛን ዘንድ ሳይሆን ሥጋን እንድንገዛ ነው። ልንገዛበት የምንችልበትንም ኃይል የሚሆነንን የእርሱን ቃል ሰጥቶናል። በዚያ የመጠቀሙም ምርጫ የተተወው ለእኛ ነው። ሥልጣናችንና መሠረታችን የእግዚአብሔር ቃል ነው። ዳዊት ከልጅነቱ ጀምሮ ይህንን ስለተረዳ ሕይወቱና ኑሮው ፍሬዋ እንዳማረ ዛፍ ሲያፈራና ሲለመልም አይቷል። ይህም እውነት በእግዚአብሔር ቃል ላይ በሚገባ ተጠቅሷል።

2.4 ቃሉ የሚያመጣውን የሕይወት ለውጥ

ዳዊት በአራተኛ ደረጃ የተገነዘበው የእግዚአብሔር ቃል በሰው ልጅ ሕይወት ውስጥ የሚፈጥረውን ነገር ነው። መዝ. 1፡3 ካነበብን በኋላ መዝ. 118(119) ደግሞ በማጣቀሻነት በአጠቃላይ ብናነብ ይህንን እውነት በሚገባ እንደ ተገነዘበ ወይም እንደ ተረዳ እናጤናለን። ለዚህም ነው እግዚአብሔር አምላክ እንደ ልቤ የሆነልኝን የእሴይን ልጅ ዳዊትን አገኘሁ በማለት የመሰከረለት። እግዚአብሔር ይህንን ሲል ቃሉን የሚዘምር፤ ቃሉን የሚጠብቅ፤ ሕጌን የሚያውጅ ሰው አገኘሁ ማለቱ ነው፤ ድንቅ ምስክርነት ነው።

የእግዚአብሔር ቃል ትልቁ ተግባሩ በሕይወታችን ውስጥ ፍሬን ማፍራት ነው። ከዚያም ተርፎ ሁልጊዜ ያለመልመናል። ሁልጊዜ እንደ እሸት እንድንሆን ያደርገናል። እግዚአብሔርን ከነሙሉ ከብሩና ሞገሱ አውቀነው በፍርሃትና በአክብሮት እንድንገዛለትና እንድናመልከው ያደርገናል። ለሕይወታችን መመሪያ እየሰጠን፤ ከክፉ ባልንጀርነትና ምክር እንድንጠበቅ ያደርገናል።

3. የዳዊት ውሳኔ

ዳዊት ይህን ሁሉ ከተረዳና ከተገነዘበ በኋላ ወደ አንድ መሠረታዊ ውሳኔ ደረሰ። ይህንን ውሳኔውን በመዝ. 2:6 ላይ በሚገባ እንመለከታለን። ውሳኔውንም በይፋ ያሳወቀው «እኔ ግን ንጉሤን ሾምኩኝ» በማለት ነው። እንግዲህ ከዚህ ሁሉ የምንረዳው ዳዊት እዚህ ውሳኔ ላይ የደረሰው እንዲያው በስሜቱ ተነድቶ በግብታዊነት ሳይሆን ማወቅ የሚገባውን ሁሉ በሚገባ ከተረዳና ከተገነዘበ በኋላ መሆኑን ነው።

ከዳዊት ውሳኔ በመነሣት አምስት ነገሮችን ነቅሶን ማውጣት እንችላለን።

3.1 «እኔ ግን»

በመጀመሪያ የውሳኔውን ዐረፍተ ነገር ባለቤት ስንፈልግ የምናገኘው «እኔ» የሚለውን ነው። ዳዊት ውሳኔውን የጀመረው በራሱ ነው። ሌላው ቢያደርግም ባያደርግም እኔ ግን ንጉሤን አመልክዋለሁ፤ እኔ ግን ንጉሤን አነግሠዋለሁ፤ ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ የሚል ትርጉም ነው ውሳኔው የሚያንጸባርቀው። ምክንያቱም እርሱ ስለ እግዚአብሔር እዚህ ውሳኔ ላይ ሊያደርሰው የሚያስችለውን መረዳት በበቂ ሁኔታ አግኝቷል። የዳዊት ውሳኔ አሐዛብ በራሳቸው ውሳኔ እግዚአብሔርን ማስገባት እርሱንና ሕጉን መገንዘብ ባይፈልጉ እኔ ግን ንጉሤን ሾምሁ ስለዚህም አመልክዋለሁ፤ አከብረዋለሁ የሚል ቃና አለው። እውነተኛ የክርስትና አምልኮ ወደ እውነተኛ ውሳኔ ያደርሳል። ሌሎች ቢያምጹም እኔ ግን ለእግዚአብሔር ሕግ እገዛለሁ። ሌሎች በኃጢአት መንገድ ቢጓዙም እኔ ግን በጽድቅ በመጓዝ ንጉሤን አመልካለሁ የሚል ውሳኔ ነው ዳዊት ያስተላለፈው።

እኔስ በክርስትና ሕይወቴ ይህን የመሰለ መሠረታዊ ውሳኔ ላይ ደርሻለሁ ወይ? ሲመቸኝም ሳይመቸኝም፤ ሲከፋኝም ስደሰትም፤ ሲከናወንልኝም ሳይከናወንልኝም እንደ ዳዊት ዓይነት ውሳኔ «እኔ ግን» በማለት በመወሰን አጽንቻለሁ ወይ? የሚለው ጥያቄ ከፍተኛ የአምልኮ ደረጃ መሠረታዊ ጉዳይ ነው።

ክርስቲያን አቋሙን የሚያሳምሩለት ሌሎች ስለ እርሱ የሚሰጡትና የሚወስኑት ውሳኔ ሳይሆን እርሱ ራሱ በራሱ የሚወስደው አቋምና የሚወስደው እርምጃ ነው። በመሠረቱ ሌሎች ሰላመለኩት ሳይሆን በራስ መረዳት የማምለክ ውሳኔ ላይ መድረስ ያስፈልጋል። ሌሎች ሰላነገሡት ሳይሆን በራስ ግንዛቤ በግል ውሳኔ ማንገሥ ተገቢ ነው። በተረፈ ሌሎች በሆኑት ሁኔታ ብቻ በመወሰድ ውሳኔ ላይ መድረሱ ትክክለኛ እርምጃ ሊሆን አይችልም።

3.2 «ንጉሤን»

ሁለተኛው ነጥብ ደግሞ፡- ዳዊት «እኔ ግን» ካለ በኋላ ያስከተለው ቃል «ንጉሤን» የሚለው ቃል ነው። ንጉሥ ማለት ሁሉ ነገር ከእግሩ በታች የሆነ፤ ሁሉን የሚገዛ፤ የሚያስተዳዳር፤ ሙሉ ሥልጣን ያለው ማለት ነው። የዳዊት ሕይወት በዚህ ውሳኔ ውስጥ ለእኛ የሚሰጠን ትምህርት አለ። ዳዊት ቃሉን ለመጠበቅ፤ እግዚአብሔርን ለመታዘዝ፤ ከኃጢአትና ከክፉዎች ምክር የመለየት ውሳኔ ብቻ አይደለም ያስተላለፈው። ዳዊት እግዚአብሔር በራሱ ላይ እንዲነግሥ ነው ውሳኔ ያስተላለፈው። ዳዊት ንጉሣችን ሳይሆን ያለው «ንጉሤን» ብሎ ነው የገለጸው። ይህም የሚያሳየው እግዚአብሔር የጋራ አምላክ፤ የጋራ ንጉሥ፤ የጋራ ገዢ ብቻ ሳይሆን የግሉ ማድረጉን ነው።

ለእኔስ፤ እግዚአብሔርን ሳመልከውና ሳገለግለው፤ እርሱ በሕይወቴ የግል ስለሆነልኝ ነው? ወይስ በጅምላ ከሌሎች ጋር

ተዳብዬ ተዳምሬ ነው የምንዘው? የሚሉትን ጥያቄዎች መመለሱ ተገቢ ነው። እግዚአብሔርን በጅምላ ሳይሆን በግል ልናውቀውና ከእርሱ ጋር የሚኖረንን ሕብረት በግል በመወሰን በግላችን ላይ ልናነግሠውና ልንሾመው ይገባል። የክርስትና ዋናው ምስጢሩ እዚህ ላይ ነው። ዳዊት “እኔ ግን ንጉሤን” ሲል፤ እግዚአብሔር የግሌ ነው ማለቱ ነው። ክርስትና በዚህ መልክ ጠለቅ ያለ ውሳኔ ላይ የምንደርስበት የግል አቋማችን ነው።

እግዚአብሔር የግላችን ሆኖ በሁለመናችን ሥፍራ ሲይዝ ማድረግ የሚገባንን ነገር ለማድረግ የግድ ቀስቃሽ፤ ጎትጓች አያስፈልገንም። ስለ እግዚአብሔር በግላችን አውቀን በግላችን የደረስንበትና የወሰንነው ውሳኔ ከሆነ ውሳኔያችን ግልብና መናኛ ውሳኔ አይሆንም። እጅግ የጠለቀና ሁለመናችንን በቁጥጥሩ ሥር ያዋለ ውሳኔ ይሆናል። አምልኮአችንም የነገሥታትን ንጉሥና የጌቶችን ጌታ የሚያስደስት ይሆናል።

3.3 «ሾምሁት»

ሦስተኛው ነጥብ ደግሞ፡- «እኔ ግን ንጉሤን» ካለ በኋላ «ሾምሁት» የሚለውን የውሳኔውን ማሰሪያ ግሥ እናገኛለን። ሌሎች በእርሱ ላይ ለማመጽ ቢሰበሰቡ ቢያሴሩ ለከንቱ ተቃውሞም በእርሱ ላይ ቢነሡ እኔ ግን እነርሱን አልከተልም። እግዚአብሔር ንጉሤ ነውና ሾምሁት በማለት ዳዊት የምስጋናውን ዝማሬ ያንቆረቁራል። በዮሐ. 3:30 ላይ መጥምቁ ዮሐንስም በዚሁ አንጻር ስለ ጌታ ኢየሱስ የተናገረው ቃል ልብ የሚነካ ነው። «እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ይገባኛል» በማለት ለመድኃኒቱና ለጌታው ከበሬታውን ገልጿል።

ለመሆኑ እናንተ ቅዱሳን በደሙ የነጻችሁ፤ በስሙ የተፈወሳችሁ፤ በደሙ የተዋጃችሁ ሁሉ ይህን ኢየሱስን ሾማችሁታል ወይ? ለመሆኑ በአንደበታችሁ ላይ እርሱ ሹም

ነው? በእግሮቻችሁስ? በዓይኖቻችሁስ? በሕሊናችሁስ እርሱ ሹም ነው? በእገልግሎታችሁስ ላይ ሹም ነው? እርሱ ሹማችን ከሆነ የምንሄደው እርሱ ወደሚልከን፤ የምናከናውነው እርሱ የሚያዘንን፤ የምናደርሰው እርሱ የላከንን ብቻ ይሆናል። በራሳችን ላይ አንዳችም መብትና ሥልጣን አይኖረንም። በመንፈስና በእውነት የሆነ አምልኮ እግዚአብሔርን በሁለንተናችን ላይ በመሾም ዘወትር እንድንባርከው ያስችለናል። ይህ የአምልኮ ሕይወት ከፍተኛ ደረጃ ነው።

3.4 «በተቀደሰ ተራራዬ»

አራተኛው ነጠብ ደግሞ፡- ዳዊት «እኔ ግን ንጉሤን ሾምሁ።» ሲል ለመሆኑ የት ነው የሾምከው ተብሎ ሲጠየቅ ለዚህ ጥያቄ የሚሰጠው ምላሽ «በተቀደሰ ተራራዬ ላይ» ነው የሚለው። ስለ ተቀደሰው ተራራ በዝርዝር ለማወቅ ካስፈለገ ሚል. 4፡1-2፤ ኢሳ. 2፡1-3 ያለውን ክፍል መመልከት ይቻላል።

በመሠረቱ እግዚአብሔርን የምናነግሠው በማንኛውም ተራራ ላይ አይደለም። ተለይቶ ተገልጿል በተቀደሰ ተራራ ላይ ነው። ምክንያቱም የተቀደሰ ተራራ እንዳለ ሁሉ ያልተቀደሰ ተራራም አለ። ስለዚህ እግዚአብሔርን ማንገሥ የምንችለው በተቀደሰው ተራራ ላይ ነው። ስለዚህ አሕዛብ ከሩቅ ሲያዩት እግዚአብሔር ከብሮ ተሹሞ ይመለከቱታል። እነርሱም በዚህ ጊዜ ወድቀው በመስገድ ያመልኩታል።

ለእኛ ዛሬ የተቀደሰው ተራራ በመንፈሳዊ አነጋገር በሕይወታችን ለእግዚአብሔር የምንሰጠው ከፍተኛው ሥፍራ ነው። ስለዚህ ሰዎች እኛን ክርስቲያኖችን ሲመለከቱ በተቀደሰው ተራራ በእኛነታችን ላይ የምንሾመው ንጉሣችንን እግዚአብሔርን ነው የሚያዩት ማለት ነው። የሚያከብሩትና የሚያመሰግኑትም እርሱን ነው።

3.5 «በጽዮን»

አምስተኛው ነጥብ፡ ዳዊት እንደገና የት ነው ንጉሥህን የሾምከው? ተብሎ ቢጠየቅ ሰዎች ሁሉ በሚመለከቱት በከፍታው ሥፍራ በተቀደሰው ተራራ ላይ ብቻ ሳይሆን በጽዮን ተራራ ላይ ነው ሲል ይመልሳል። ጽዮን የንጉሥ ከተማ ነች። እግዚአብሔርን በተገቢው ሥፍራ አነገሥኩት፤ ሾምኩት ማለቱ ነው። ጽዮን የእግዚአብሔር ክብርና ግርማ በሙላት ያለባት የንጉሥ ከተማ ናት።

በአጠቃላይ እንግዲህ እውነተኛ አምልኮ ወደ እውነተኛ ውሳኔ ያደርሳል። ስንወስንም ከራሳችን መረዳትና ግንዛቤ ተነስተን ስለሆነ «እኔ ግን ንጉሤን ሾምሁ፤ በተቀደሰ ተራራዬ በጽዮን ላይ» ለማለት እንደፍራለን።

- ♦ የግል ውሳኔ - እኔ ግን ከሌሎች በተለየ ሁኔታ ወስኛለሁ።
- ♦ የግል ንጉሥ - «ንጉሤ» እግዚአብሔር የእኔ እኔም የእርሱ ነኝ። በአምልኮ ውስጥ ጌታን ማወቅ ራስን ወደ መስጠት ያደርሳል።
- ♦ የግል እርምጃ - «ሾምሁት» እውነተኛ አምልኮ የተቀደሰውን እርምጃ የግል አድርገን በአደባባይ እንድንኖረው ያደርገናል።
- ♦ የግል አክብሮት - አምልኮ ቅዱስ ፍርሃትን በሕይወታችን ውስጥ ይጨምራል። ከፍተኛውን ቦታ ለእርሱ መስጠትንና እርሱን በቅድስና ማሳየትንም ያጠቃልላል።
- ♦ የግል መሥዋዕት - «በጽዮን» የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር በደስታ፤ በዝማሬ፤ በውዳሴ፤ በአምልኮ ማቅረብ መቻል።

የአምልኮ ሕይወት በግልም ሆነ በአንድነት እዚህ ደረጃ ላይ ሊያደርሰን ይገባል። በዚያን ጊዜ ነው ታላቅነቱን እያዩ ስለ ማንነቱ መወደስ የሚቻለው። በዚህ ዓይነት ውሳኔ አዳኞችንና አምላካችንን ማምለክ ከጀመርን ለእርሱ ብቻ የሚገባውን የአምልኮ መስዋዕት አምጥተን ተቀበለኝ “ይገባሃልና” ማለት አይከብድብንም።

ም ዕ ራ ፍ 10

ጌታችን ሊቀበል ይገባዋል

*

ክፍል አንድ

“መጽሐፉን ትወስድ ዘንድ ማገተሞቹንም ትፈታ ዘንድ ይገባሃል፤ ታርደሃልና በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ፤ ከቋንቋም ሁሉ፤ ከወገንም ሁሉ፤ ከሕዝብም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አደረግሃቸው በምድርም ላይ ይነግሣሉ እያሉ አዲስን ቅኔ ይዘምራሉ።... በሰማይና በምድርም ከምድርም በታች በባሕርም ላይ ያለ ፍጥረት ሁሉ በእነርሱም ውስጥ ያለ ሁሉ፡- በረከትና ክብር፤ ምስጋናም፤ ኃይልም ከዘላለም እስከ ዘላለም በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ይሁን ሲሉ ሰማሁ። አራቱም እንሰሶች አሜን አሉ፤ ሽማግሌዎቹም ወድቀው ሰገዱ።” (ራዕይ 5:9-14)

የአምልኮ ከፍተኛው ደረጃ እግዚአብሔርን በሁለንተናችን ማለት በሥጋችን፣ በስሜታችን፣ በእውቀታችን፣ በኑሮአችን፣ በፈቃዳችን፣ በማስተዋላችን፣ በዘመናችን፣ በጥሪአችን፣ ወዘተ. መሾም ነው። ከዚያ የሚወጣው አምልኮ በአንድ ቃል ይጠቃለላል፡-

ይኸውም “ለጌታዬ ይገባዋል” የሚለው ነው። እነማን ናቸው “ይገባዋል” እያሉ በከፍተኛ ደረጃ ጌታን የሚያመልኩት?

1. ቅዱሳን መላእክት

በፊቱ የሚቆሙ ቅዱሳን መላእክት ሁሉ ይገባሃል ይሉታል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ሊቀበል ይገባዋል ይላሉ። “አየሁም በዙፋኑም በእንስሶቹም በሽማግሌዎቹም ዙሪያ የብዙ መላእክት ድምፅ ሰማሁ ቁጥራቸውም አእላፋት ጊዜ አእላፋትና ሺህ ጊዜ ሺህ ነበረ በታላቅም ድምፅ፡- የታረደው በግ ኃይልና ባለጠግነት፤ ጥበብም፤ ብርታትም፤ ክብርም፤ ምስጋናም፤ በረከትም ሊቀበል ይገባዋል አሉ።” (ራእይ 5:11-12) “ሱራፌልም ከእርሱ በላይ ቆመው ነበር፤ ለእያንዳንዱም ስድስት ክንፍ ነበረው፤ በሁለት ክንፍ ፊቱን ይሸፍን ነበር፤ በሁለቱም ክንፍ እግሮቹን ይሸፍን ነበር፤ በሁለቱም ክንፍ ይበር ነበር። አንዱም ለአንዱ፡ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ምድር ሁሉ ከክብሩ ተሞልታለች እያለ ይጮህ ነበር።” (ኢሳ. 6:2-3)

2. ቅዱሳን በሙሉ

በፊቱ የቆሙት ቅዱሳን በሙሉ ሊቀበል ይገባዋል ይሉታል። ከዚያ በኋላ ደግሞ ስንመለከት እነዚያ ሽማግሌዎች በደሙ የተዋጁ በመንግሥተ ሰማያት ከክርስቶስ ኢየሱስ ደም የተነሣ ያሉት፤ እንዲሁም ደግሞ በምድር ላይ ያሉ ቅዱሳንና

ከምድር በታች ያሉት ፍጥረት በሙሉ በአንድነት ተሰባስበው ሰዎች፤ መላእክቶች፤ እንዲሁም ፍጥረታት በሙሉ በአንድነት ድምጻቸውን አስተባብረው «ሊቀበል ይገባዋል» አሉ። ማን ነው ይህ ከመላእክትም፤ ከሰዎች ልጆችም እንዲሁም ደግሞ ከፍጥረታትም ሁሉ ክብርን፤ ምስጋናን ውዳሴን በረከትን፤ በአምልኮ ሊቀበል የሚገባው? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

3. ጌታን ያዩ

ጌታን ያዩ ሁሉ ሊቀበል ይገባዋል ይሉታል። «ሊቀበል ይገባዋል» በዚህ በዮሐንስ ራዕይ ውስጥ የተጠቀሰውን ይህንን ቃል ጠለቅ አድርገን በምንመረምርበት ጊዜ የምናየው ነገር አለ።

እውነተኛች ወይም እግዚአብሔርን የሚወዱ ሰዎች ጩኸታቸው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ክብር፤ ምስጋና ሊቀበል ይገባዋል! የሚል ነው። «ሊቀበል ይገባዋል» የሚለውን ቃል በምንመለከትበት ጊዜ በእውነት ከጌታ ጋር ልምምድ ያላቸው ሰዎች የሚሉት ቃል ነው። ከጌታ ጋር ፍጹምና እውነተኛ የሆነ ልምምድ ያላቸው፤ በተለይም ከቅዱሳን አንጻር በምንመለከትበት ጊዜ የሚሉት አንድ ነገር ብቻ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ክብርንና ምስጋናን፤ ውዳሴን ሊቀበል ይገባዋል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ያዩ ሰዎች የሚሉት አንድ ነገር ብቻ ነው። «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሊቀበል ይገባዋል» ነው። ጌታ ኢየሱስን አይተው፤ ክብሩን አይተው፤ ታላቅነቱን አይተው፤ ገናናነቱን አይተው፤ ፍጹምነቱን አይተው፤ ፍቅሩን አይተው ርኅራኄውን አይተው፤ ቸርነቱን አይተው፤ በጎነቱን አይተው፤ ምሕረቱን

አይተው፤ የተመለሱ ሰዎች የሚሉት አንድ ነገር ብቻ ነው። ያም ነገር «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሊቀበል ይገባዋል» ነው።

እንግዲህ የሰማይ መላእክት የሚሉት ያንን ነው። ቅዱሳንም የሚሉት ያንን ነው። ያንን ደግሞ የሚሉት ድምጻቸውን ዝቅ አድርገው አይደለም። ነገር ግን ድምጻቸውን «ከፍ» አድርገው ይላል። በመንግሥተ ሰማያት እነዚያ አልፍ ጊዜ አእላፋት ሺህ ጊዜ ሺህ የሆኑት ቅዱሳን መላእክት በደሙ የተዋጁ ቅዱሳን ጋር በሚጮሁበት ጊዜ ቤቱ ያልተናወጠበት፤ ያልፈረሰበት ምክንያት በሰማይ ስለ ነበሩ ነው። ይህ ድርጊት በምድር ቢሆን ኖሮ፤ የሰው ቤትና ሰው ሠራሽ ነገር ሁሉ በተናጋ ነበር። ነገር ግን በሰማይ ድምጻቸውን በአንድነት ከፍ አድርገው ይገባዋል ብለው ጮኹ።

እንግዲህ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ያዩ ሰዎች ደግሞ በምድር ላይ ጩኸታቸው ይገባዋል የሚለው ቃል ብቻ መሆን አለበት። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የሰሙ ቅዱሳኖች በሕይወታቸው ውስጥ የሚሉት ነገር ይህ ነው። ከአገልግሎት አንጻር ቢሆን፤ ከኑሮ አንጻር ቢሆን፤ ከቅድስና አንጻር ቢሆን፤ ከስጦታ አንጻር ቢሆን፤ ከምንም ነገር አንጻር ቢሆን በአምልኮ መንፈስ ሆነው የሚሉት «ይገባዋል».....ብቻ ነው።

4. ድምጹን የሰሙ ቅዱሳን

ድምጹን የሰሙ ቅዱሳን ሁሉ ሊቀበል ይገባዋል ይሉታል። ድምጹን ሰምተውታልና፤ ድምጹ ቅዱስ ነው፤ ድምጹ ንጹህ ነው፤ ድምጹ ሕይወት ነው። ድምጹ ምሪትን ይሰጣል፤ ድምጹ ይለውጣል፤ ድምጹ ግርማ አለው፤ ድምጹ ኃይል አለው፤ ያንን ድምጽ የሰሙ ሁሉ በአንድነት የሚሉት አንድ ነገር ብቻ ነው። ከእነርሱ ውስጥ የሚወጣው ድምጽና፤ የእግዚአብሔርን ድምጽ

የሰሙ ሰዎች ከውስጣቸው በእውነት የሚወጣው ድምጽ አንድ ነገር ነው። ይኸውም፦ «ለክርስቶስ ኢየሱስ ለጌታችን ይገባዋል!» ብቻ ነው።

5. ጌታ የነካቸው

ጌታ የነካቸው ሁሉ “ሊቀበል ይገባዋል ይሉታል።”

ይህ በሰማይና በምድር ተቀባይነት ያለው የአምልኮ ከፍተኛ ደረጃ ነው። ይህ ክብሩን ያዩና በእርሱ የተነኩ ወይም የተዳሰሱ ሰዎች የአምልኮ ጩኸት ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የነካቸው ሰዎች በሕይወታቸው ውስጥ ጌታ በምሕረት እጆቹ የዳሰሳቸው፤ በፈውስ እጆቹ የዳሰሳቸው፤ ትዳራቸውን የነካላቸው፤ ሕይወታቸውን የለወጠላቸው፤ አገልግሎታቸውን የሰጣቸው፤ ራእያቸውን የገለጸላቸው፤ የያዙትን የባረከላቸው፤ ያሰቡትን ያሳካላቸው፤ በአጠቃላይ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የነካቸው ሰዎች፤ ሁሉ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለውጦ አዲስ ያደረጋቸው ሰዎች ሁሉ የሚሉት አንድ ነገር ብቻ ነው። ይኸውም “ሊቀበል ይገባዋል”!!! እንደ ያዕቆብ ጌታ ከነካቸው በኋላ ጌታን አይቻለሁ፤ ጌታ ነክቶኛል፤ ጌታ ባርኮኛል ስለዚህ ይገባዋል ብቻ ነው የሚሉት።

6. ጌታን የነኩት

ጌታን የነኩት ሰዎች ሁሉ “ሊቀበል ይገባዋል” ይሉታል። ጌታ የነካቸው ብቻ ሳይሆኑ ደግሞ ጌታን ደግሞ በእምነት የነኩትም ሰዎች የሚሉት ይገባዋል ነው። አሥራ ሁለት ዓመት ደም ሲፈሳት የነበረችው ቤት መጥታ የልብሱን ጫፍ ብቻ እንኳን

ብነካ እድናለሁ ብላለችና የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የልብሱን ጫፍ ከነካች በኋላ ያ የሚያስቸግራት ነገር ሁሉ ቆመ፤ ከሕይወቷም ተወገደ። ይህ ስለሆነላት አሁን ማለት የምትችለው አንድ ነገር ብቻ ነው። ይኸውም “ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ አምልኮዬና ምስጋናዬ ይገባሃል።” ምክንያቱም ነክታዋለችና፤ ኃይሉንም አውቃለችና፤ እርሷም ጌታን ስለ ነካች የጌታ ኃይልም ነክቷታልና ስለዚህ የምትለው ነገር “ጌታዬ ይገባሃል” ብቻ ነው። በፍርሃት መጥታ በፊቱ ተንበርክካ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይገባሃል! አለች። ክብሩም ይገባሃል፤ ታላቅነቱም ይገባሃል፤ ሁሉም ነገር ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ይገባሃል አለችና በፊቱ ተንበርክክለች። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ስንነካው ኃይሉ እኛን ይነካናል። ኃይሉ እኛን ከነካን በኋላ ሕይወታችን ብቻ ሳይሆን አንደበታችንም ይለወጣል። ከዚያ በኋላ አንደበታችን የምስጋና ነገርን ብቻ ነው የሚያወራው። በበዓለ ሃምሳ ቀን የሆነው ያ ነው። እግዚአብሔር አንደበታቸውን በእሳቱና በኃይሉ ነካቸው። ስለዚህ የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ሁለት ቁጥር አሥራ አንድ «የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ ሲያወሩ...» ይላል። የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ አወሩ! ይገባሃል! ብለው አወጁ። እኛ እንደ ሰካራም ብንቆጠርም ክብሩ ለጌታችን ይገባሃል አሉ። ነገሩ ለእናንተ ባይገባችሁም ነገር ግን ለጌታ ብለን የምንናገረው ነውና ለጌታችን ይገባሃል አሉ። ያንን ተናገሩ፤ ያንን አደረጉ። እንግዲህ እግዚአብሔር የነካቸው ወይም እግዚአብሔርን የነኩ ሰዎች በአንድነት የሚሉት ነገር ጌታ ይገባሃል ነው።

7. የተለወጡ

እግዚአብሔር የለወጣቸው ሰዎች “ሊቀበል ይገባዋል” ይሉታል። ከእግዚአብሔር ውስጣዊ ለውጥ ያገኙ ሰዎች፤ እግዚአብሔር ውስጣቸውን የነካላቸው ሰዎች፤ በአንድነት የሚሉት ጌታ ይገባዋል ነው። የሚገባውስ ምንድነው? ምስጋና፤ ውዳሴ፤ አምልኮ፤ ልናቀርብለት የምንችለውን መሥዋዕት ሁሉ ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ይገባዋል። ስለዚህ ከጌታ ጋር ልምምድ ያላቸው ሰዎች የሚሉት ይኸንን ነው፤ ለጌታ ይገባዋል!

8. ጥያቄ የተመለሰላቸው

የሕይወት ጥያቄ የተመለሰላቸው ሁሉ “ሊቀበል ይገባዋል” ይሉታል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሕይወት ጥያቄአቸውን የመለሰላቸው ሰዎች ሁሉ የሚሉት ለጌታ ኢየሱስ ይገባዋል! ነው። ጌታ የሕይወታቸውን ጥያቄ የመለሰላቸው በዚህ በዮሐንስ ራእይ ሲያደርጉ የምንመለከተው ያንን ነው። ራእይ ላይ ስንመለከት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዮሐንስ ጥያቄውን መለሰለት። በምዕራፍ አንድ ስንመለከት ሐዋርያው ዮሐንስ በዚያች ደሴት ላይ ተቀምጦ የሚጠብቀው ሞትን ነበር። ሁሉ ነገር ከእርሱ ተወስዶ ከሁሉ ነገር ተገልጦ ወደ እዚህ ቢመለከት ባሕር፤ ወደ እዚያ ቢመለከት የከበበው ባሕር ነው፤ ወደ ሰሜን፤ ወደ ደቡብ፤ ወደ ምዕራብ፤ ወደ ምሥራቅ፤ ቢመለከት በባሕር ዙሪያ ታጥሯል ማቋረጥ የማይቻል ባሕር ነው። በዋና ሊዘልቀው የማይችለው ባሕር ሲሆን የተቀመጠበት እግሮቹ ያረፉበት ደሴት ደግሞ

ምንም የሌለበት ባዶ ምድረበዳ ነው። ምንም ነገር የለም፤ ለምለም ነገር አይታይም፤ በዙሪያውም ያለው የሞት ሽታ ብቻ ነው። ዮሐንስ መቸ እሞታለሁ? በዚህ ስፍራ ጥያቄዬን ማን ይመልስልኛል? ከዚህ በኋላ ያለው ሕይወቴ ምንድነው? ሕይወቴም እዚህ ታበቃለች? እያለ በሃሳብ ሲዋዥቅ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰማይን ከፈተና ና እኔና አንተ ለሽርሽር ወደ መንግሥተ ሰማያት እንሄዳለን ያለው ይመስላል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዮሐንስ መልስ ሆነለት። ሐዋርያው ዮሐንስ መልስ አገኘ። ከዚያ በኋላ ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን ይገባዋል ከማለት በቀር የሚለው ነገር አላገኘም። ለዮሐንስ ብቻ ሳይሆን በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 2 እና 3 ለተጠቀሱት አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ጌታ ኢየሱስ መልስ እንደሆነ እናያለን። ለሰባቱም አብያተ ክርስቲያናት በግል ጌታ ኢየሱስ ራሱ መልስ ሆኖ ቀረበላቸው ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የመጣው መልስ ሊሰጠን አይደለም። ለጥያቄያችን መልስ ሊመልስልን አይደለም። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የመጣው የጥያቄያችን መልስ ለመሆን ነው። ምንም ዓይነት ጥያቄ ቢኖረን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዚያ ለጥያቄ መልስን አይደለም የሚልከው ጌታ ኢየሱስ የሚለው- ለአንተ ጥያቄ፤ ለአንቺ ጥያቄ መልሱ እኔ ነኝ!! መልስ ሰጪ ሳይሆን እራሱ መልስ ነውና አምልኮ ይገባዋል!

ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለእነዚያ በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 2 እና 3 ለነበሩት ለሰባቱም አብያተ ክርስቲያናት በድካማቸውም፤ በብርታታቸውም በነበሩበት ስፍራ መልስ ሆነላቸው፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በሕይወታቸው፤ በኑሮአቸው ጥያቄ፤ ለሚያስቡት፤ ለሚያቅዱት፤ ለሚሮጡት እሩጫ መልስ ሆነላቸው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለእነርሱ መልስ ስለ ሆነላቸው በአንድነት አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ተሰብስበው ድምጻቸውን

ሁሉ ከፍ አድርገው ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ለጥያቄያችን መልስ ለሆነ፤ በድካማችን መልስ ለሆነ፤ ለስንፍናችን መልስ ለሆነ «ክብር ይገባዋል» ቢሉ የሚያስደንቅ አይሆንም። ማንም እንዲህ አላችሁ ብሎ የሚጠይቃቸው አይኖርም። ጌታ ኢየሱስ መልስ የሆነለት ነፍስ ሁሉ በአምልኮ ሆኖ ሊቀበል ይገባዋል ይላል።

ም ፅ ራ ፍ 11

ጌታችን ሊቀበል ይገባዋል

*

ክፍል ሁለት

9. ሰማያት የተከፈተላቸው

ሰማያት የተከፈተላቸው ሁሉ ሊቀበል ይገባዋል ይሉታል። ለአብያተ ክርስቲያናት ብቻ ሳይሆን ለዓለም ሁሉ ደግሞ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መልስ እንደሆነ በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 4 እንመለከታለን። የመጀመሪያ ቃሉ እንደዚህ ይላል፡- «ከዚያ በኋላ እየሁ እነሆ በሰማይ የተከፈተ ደጅ...» የሰዎች ሁሉ ጥያቄ የዓለም ሁሉ ጥያቄ የተመለሰው በዚህ አማካይነት ነው። ሰማያት ተዘግተው ነበር ነገር ግን በክርስቶስ ኢየሱስ አማካይነት ሰማያት ተከፈቱ። የቤተመቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከታች ተቀደደ። ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰው ልጆች ሁሉ ጥያቄ መልስ ሆነ። ዛሬ የትም ብንሆን ምንም ብንሠራ በሕይወታችንም ውስጥ ምንም ዓይነት ነገር ቢኖር እግዚአብሔር ጸሎቴን አይመልስም፤ እግዚአብሔር መልስ አይሆንም የምንል ከሆነ መልካም ዜና አለ! ሰማያት ተከፍተዋል። ክርስቶስ ኢየሱስ የከፈተውን የሚዘጋ የለም። ስለዚህ ነው እስጢፋኖስ አይኖቹን አንስቶ ወደ ላይ ሲመለከት እነሆ መንግሥተ ሰማያት ተከፍተው የእግዚአብሔር

ልጅ በአብ ቀኝ ቆሞ አያለሁ ያለው። ሊቀ ካህኑን፤ አዳኙንና፤ ጌታውን ነው በአብ ቀኝ ቆሞ አያለሁ! ያለው። ሰማያት ዛሬም ለእኛ ክፍት ናቸው። በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብትኖር፤ በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብታልፍ ዓይንህን ቀና አድርገህ ክርስቶስ ኢየሱስን በእርሱም አማካይነት ሰማያት መከፈታቸውን ተመልከት። በዚያ በሰማያት መከፈት ምክንያት የዓለም ሁሉ ጥያቄ ተመለሰ። መዳን እንዴት ይቻላል? ከእግዚአብሔር ጋር መሆን እንዴት ይቻላል? የትኛው ሃይማኖት ነው የሚያድነው? የትኛው ሃይማኖት ነው ተስፋን የሚሰጠው? ለሚሉት ሁሉ መልሱ ክርስቶስ ኢየሱስ ሆኖአል። መልሱ ክርስቶስ ኢየሱስ እንደ ሆነ ለዓለም ሁሉ ሰማያት ተከፍተው አረጋግጠዋል።

በራእይ ምዕራፍ አምስት ውስጥ ስንመለከት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለም ሁሉ ጥያቄ ብቻ ሳይሆን ለመላእክትም ጥያቄ መልስ ሆነ። «በዙፋኑም ላይ በተቀመጠው በቀኝ እጁ ላይ በውስጥና በኋላ የተጻፈው በሰባት ማኅተም የተዘጋ መጽሐፍ አየሁ...» ይላል። ብርቱውም መልአክ (ደካማ መልአክ አይደለም) መጽሐፉን ይዘረጋ ዘንድ ማኅተሞቹንም ይፈታ ዘንድ የሚገባው ማነው? ብሎ በታላቅ ድምጽ ሲያውጅ አየሁ ይላል ዮሐንስ። ማነው ይህንን ሊከፍት የሚችል? ብርቱ መልአክ አይችልም፤ ታዲያ ብርቱ መልአክ ያልቻለውን ማን ይችላል? አለ መልአኩ። በሰማይና በምድር ከእግዚአብሔር አብ እጅ ይኸንን መጽሐፍ ተቀብሎ ለሰዎች ልጆች ይህንን ማኅተም የሚገልጽላቸው፤ ይህንን ምስጢር የሚፈታላቸው፤ ማን ነው ብሎ ሲጮህ ሰማሁኝ ይላል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዚህ ጥያቄ መልስ ሆነ። በክፍሉ ውስጥ እንደምንመለከተው በዚያ ምክንያት ዮሐንስ እጅግ አለቀስኩኝ ይላል። እንዴት ይህን የሚያደርግ ሰው ይጠፋል? ብሎ ዮሐንስ አለቀሰ። በሰማይም በምድርም እንዴት ለዚህ የሚበቃ ሰው ይጠፋል ብሎ ዮሐንስ ያለቀሰበት ምክንያት ጌታ ኢየሱስን በግል

ያውቀው ስለ ነበረ፤ ጌታ ኢየሱስም ሲሰቀል አይቶ ስለ ነበረና፤ ይህን ሁሉ ያደረገው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዴት ይህንን አይፈታም የሚል ጥያቄ ኖሮበት ሊሆን ይችላል። ነገር ግን እጅግ አለቀስኩኝ ይላል። ለመልአኩም ጥያቄ ክርስቶስ ኢየሱስ መልስ ሆነ። መላእክት የመጽሐፉ መከፈት ያስፈልጋቸዋል ማለት አይደለም። ነገር ግን መላእክት የሚጠይቁት ስለ ሰዎች ነው። በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ ያለውን ወስዶ ለሰዎች ልጆች የሚፈታላቸው፤ የሚከፍትላቸው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ሆኖ ተገኝቶአልና ክብርና ምስጋናን መቀበል ይገባዋል።

10. የፈጠራቸው ሁሉ

እርሱ የፈጠራቸው ሁሉ - “ሊቀበል ይገባዋል” ይሉታል። እንግዲህ በአንድነት በዚህ ምክንያት ለጥያቄ ሁሉ መልስ ኢየሱስ ስለሆነ ፍጥረት ሁሉ በአንድነት ምን አሉ? “ይገባዋል” አሉ። በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ አምስት በቁጥር አሥራ አንድ ላይ የምንመለከተው ነገር አለ፡- “አየሁም በዙፋኑም በእንስሶቹም በሽማግሌዎቹም ዙሪያ የብዙ መላእክትን ድምፅ ሰማሁ....” ይላል። ሽማግሌዎች አሉ፤ እነዚያ እንስሶችን የሚመስል ሁኔታ ያላቸው አሉ፤ ከዚያ በኋላ ቁጥራቸው እጅግ የበዛ አእላፋት ጊዜና አእላፋትና ሺህ ጊዜ ሺህ የሆኑ እነዚህ መላእክት በአንድነት እንመለከታለን። 5:13 ስንመለከት ደግሞ በሰማይና በምድር ከምድርም በታች በባሕርም ላይ ያሉ ፍጥረታት ሁሉ፤ አሁን ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ መላእክት ብቻ ሳይሆኑ በምድር ላይ ያሉ ፍጥረታት በሙሉ ይላል። እንዲሁም ደግሞ በእነርሱም ውስጥ ያሉ ሁሉ፡- በአንድነት ድምፃቸውን አንሥተው «በረከትና ክብርም፤ ምስጋናም፤ ኃይልም ከዘላለም እስከ ዘላለም በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለበጉ ይሁን» አሉ።

በጉ ማን ነው? መልስ የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ለበጉ ይገባዋል አሉ። ክብር ለበጉ ይሁን፤ ምስጋናም ለበጉ ይሁን፤ ከመቼ እስከ መቼ? ከዘላለም እስከ ዘላለም ለማያቋርጥ ዘመን። ለክርስቶስ የሚገባው ምስጋና በዘመን አያልቅም፤ በዘመን አይቀነስም፤ በምንም ምክንያት አይቀነስም ምክንያቱም መጽሐፉ ከዘላለም እስከ ዘላለም ይላልና!

11. ለአገልግሎት የሾማቸው

ጌታ በአገልግሎት የሾማቸው ሁሉ “ሊቀበል ይገባዋል” ይሉታል። በተለይም ደግሞ በአገልግሎት ያለን የእግዚአብሔር ቅዱሳን ጌታን ስለምናገለግለው ምስጋናው ተቀንሶብን እንደሆነ፤ ለጌታ ስንፎጥ አምልኮው ተቀንሶብን እንደሆነ፤ ለጌታ ይህን አደርጋለሁ ያንን አደርጋለሁ፤ ለጌታ በእዚህ እገባለሁ ለጌታ በእዚህ እወጣለሁ በማለታችን ምክንያት ለእግዚአብሔር የሚገባው አምልኮና ምስጋና ተቀንሶብን ከሆነ፤ ማስተካከል ያለብን ነገር አለ ማለት ነው። ነገር ግን ለእግዚአብሔር የምናቀርበው፤ ለእግዚአብሔር የምንሰጠው፤ ለእግዚአብሔር የምናደርግለት መሥዋዕት በሥራ ምክንያት፤ በሩጫ ምክንያት፤ በምናደርገው ነገር ምክንያት መቀነስ የለበትም። ምክንያቱም እዚህ ላይ የምንለው ከዘላለም እስከ ዘላለም ነው። ጌታን ለማገልገል ውሳኔ ባደረግን ጊዜ የነበረን አምልኮ፣ ፍቅርና ምስጋና ዛሬም መኖር አለበት። ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እኖራለሁ፤ እርሱን አገለግላለሁ፤ ያለኝን ሁሉ አደርጋለሁ ብለን በወሰንን ጊዜ የነበረን ሕይወት ዛሬም መኖር አለበት። ጌታ ኢየሱስን በተቀበልን ጊዜ ደህንነታችንን ስለ ተረዳን፤ ያደረገልንን ነገር ስለ ተረዳን፤ ፍቅሩ ስለ ገባን ያደረግነው ያ ምስጋና በውስጣችን

ዛሬም መኖር አለበት። መጨመር አለበት እንጂ መቀነስ የለበትም። ምክንያቱም በሰማይና በምድር ያሉት፣ ከምድርም በታች ያሉት በባህርም ውስጥ ያሉት፣ ቅዱሳን መላእክቶችም ቢሆኑ፤ ሽማግሌዎችም ቢሆኑ፤ ሁሉም በአንድነት ያሉት ይህንን ነው፡- «በረከትና ክብር፤ ምስጋና፤ ኃይልም ከዘላለም እስከ ዘላለም በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለበጉ ይገባዋል»።

እንግዲህ ለበጉ ይገባዋል በአሉ ጊዜ የሆነውን ነገር እንመልከት፡- ለበጉ ይገባዋል የሚለው ድምፅ ባስተጋባ ጊዜ፤ ይገባዋል የሚል ድምፅ ከሰማይም ከምድርም ከፍጥረትም በደሙ ከተዋጁትም ሁሉ በአንድነት በወጣ ጊዜ አራቱም እንሰሶች አሜን አሉ። ነገር ግን በደሙ የተዋጁት አብያተ ክርስቲያናትንና የብሉይ ኪዳንን ቅዱሳን የሚወክሉ ሽማግሌዎችም ወድቀው ሰገዱ። እውነተኛ የሆነ አምልኮ ለጌታ ይገባዋል በምንልበት ጊዜ፤ ለአምላኬ ይገባዋል፤ ለጌታዬ ይገባዋል፤ ለንጉሤ ይገባዋል ብለን በእውነትና በመንፈስ ሆነን ለእግዚአብሔር በእውነት ምስጋናን - እንደ ቅዱሳኖች፣ እንደ ቤተሰብ፣ እንደ ሕብረተሰብና እንደ ግለሰብ በምናስተጋባበት ጊዜ የእግዚአብሔር ክብር ይገለጻል። በዚህ ምክንያት ከእግዚአብሔር ክብር የተነሣ ሰዎች የሚያደርጉት አንድ ነገር ብቻ ነው ወድቀው ይሰግዱለታል። «ወድቀው ሰገዱለት» ይላል።

እንግዲህ አገልጋይ ሁሉ መመለስ ያለበት ጥያቄ - ለጌታ የምናቀርበው ምስጋና፤ ውዳሴ ሌሎች ለእርሱ እንዲንበረከቱ ያደርጋቸዋል ወይ? ሌሎችም ቆመው ለዚህ ጌታ እንድሰግድ ይገባኛል እንዲሉ ያደርጋቸዋል ወይ? የሚሉ ይሆናል።

12. ሥልጣኑን የተረዱት

ሥልጣኑን የተረዱት ሁሉ - ሊቀበል ይገባዋል ይሉታል። በዚያው በቁጥር ሰባት ላይ ያለውን ወደ ኋላ ተመልሰን ስናየው “መጥቶም በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ከቀኝ እጁ መጽሐፉን ወሰደ...” ይላል። አሁን እንግዲህ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መጽሐፉን ወሰደ እንጂ መጽሐፉን አልፈታውም ወይም አልከፈተውም። ልክ እጁን ዘርግቶ ከእግዚአብሔር አብ እስቲ ስጠኝ ይኸን መጽሐፍ እኔ ደሜን አፍስሻለሁና እኔ ይገባኛልና ሌላ ሰው አልተገኘምና ብሎ ከእግዚአብሔር አብ በተቀበለ ጊዜ የሆነ ነገር አለ። በቁጥር ስምንት ላይ ያለውን ስንመለከት፡- መጽሐፉን በወሰደ ጊዜ አራቱ እንሰሶችና ሃያ አራቱ ሽማግሌዎች “በፊቱ ወደቁ”። ሁለት ነገር ነው የሆነው። እነዚህ ሽማግሌዎች እንዲወድቁ እና እንዲሰግዱ ያደረጋቸው አንደኛ፡- ክርስቶስ ኢየሱስ ለመጀመሪያ ጊዜ ከአብ እጅ ያንን መጽሐፍ መውሰዱ ነው። እስከ ዛሬ ድረስ ዓለም ከተፈጠረች ጊዜ ጀምሮ እስከዚያች ደቂቃ ድረስ ያንን መጽሐፍ ከእግዚአብሔር አብ እጅ ወሰደ ለሰዎች ልጆች ምስጢር ሊፈታ የቻለ ሰው አልተገኘም። በዚህ ምክንያት ትልቅ ፍርሃት፤ ትልቅ ጭንቀት፤ ትልቅ መከራ፤ ትልቅ ልቅሶም ነበረ። አሁን መውሰድ በመቻሉ ያ ሥልጣን በእጁ ስለሆነ ሽማግሌዎች ገና ማኅተሙ ሳይፈታ መጽሐፉ ሳይከፈት ያንን መውሰዱን ብቻ ባዩ ጊዜ ወድቀው ሰገዱለት።

እነዚህ ቅዱሳን ሽማግሌዎች በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት ወድቀው እንዲሰግዱ ያደረጋቸው ነገር የሠራላቸው ሥራ አይደለም። ነገር ግን ሥልጣኑን መረዳታቸው ነው። ሥልጣኑን አይተው መጽሐፉን ከአብ እጅ መውሰድ መቻሉን ከአዩ በኋላ በፊቱ ወድቀው ሰገዱለት። የእግዚአብሔር ቅዱሳን በእግዚአብሔር ፊት እንድንወድቅ፤ በእግዚአብሔር ፊት እንድንሰግድ፤ በታላቁ

አምላክ ፊት እንድንበረከክ የሚያደርግን፤ ያደረገልን ነገር ወይም የሚያደርግልን ነገር ብቻ መሆን የለበትም። ነገር ግን ማንነቱንና ሥልጣኑን ማወቃችን መሆን አለበት። እውነተኛ አምልኮ የሚመጣው የጌታን ሥልጣን ከማወቅ ነው። አንዳንድ ጊዜ ጌታ የሠራልንን ነገር በምናስብበት ጊዜ ምስጋና ይበዛልናል። ነገር ግን ጌታ እግዚአብሔር ይገባዋል እንድንል የሚያደርገን ሥልጣኑን መረዳታችን መሆን አለበት። ከአብ እጅ መውሰድ ችለንና የሕይወቴ ምስጢር በአንተ እጅ ነው። ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጥቶታልና ሊቀበል ይገባዋል።

- ◆ ማኅተሙም በአንተ እጅ ነውና አምልኮን መቀበል ይገባል
- ◆ ሥልጣኑም በአንተ እጅ ነውና አምልኮን መቀበል ይገባል
- ◆ ሁሉንም መክፈት ትችላለህና አምልኮን መቀበል ይገባል
- ◆ ሁሉንም ማድረግ ትችላለህና አምልኮን መቀበል ይገባል
- ◆ ሁሉንም መግለጽ ትችላለህና አምልኮን መቀበል ይገባል
- ◆ ሁሉንም ማሳየት ትችላለህና አምልኮን መቀበል ይገባል
- ◆ መምራት ትችላለህና አምልኮን መቀበል ይገባል
- ◆ ማዳንም ትችላለህና አምልኮን መቀበል ይገባል ብለን ያንን መገለጥ በሕይወታችን በምንቀበልበት ጊዜ በእውነትም ወድቀን እንሰግድለታለን። ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ያለው እርሱ ብቻ ነው በምንልበት ጊዜ - አዎን “ጌታ ይገባዋል” ማለት እንጀምራለን።

13. ይገባኛል ማለትን የተዉ

ይገባኛል ማለትን የተዉ ሁሉ ሊቀበል ይገባዋል ይሉታል። ይህን ማለት እስከምንችልበት ጊዜ ድረስ ግን ችግር አለ። ብዙ ጊዜ በአገልግሎት ውስጥ እንኳን ሆነን “ለጌታ ይገባዋል” ማለት የሚያስቸግረንና የሚያቅተን ለምንድነው? ብለን ብንጠይቅ መልሱ

«ለእኔ ይገባኛል» ስለምንል ነው። ለምንድነው በክርስትና ሕይወት ውስጥ ለሌላ ሰው ይቅርታ ማድረግ የሚያስችግረን? ለምንድነው ሌላውን ሰው መቀበል የሚያስችግረን? ለምንድነው የፍቅር ሕይወት የሌለን? ለምንድነው የምሕረት ሕይወት የሚጎድለን? ለምንድነው ለሌሎች መራራት የሚያቅተን? ምክንያቱም «ለእኔ ይገባኛል» በሚል ስሜት ስለምንኖር ነው። «ለእኔ ይገባኛል» ብለን እስከኖርን ድረስ ለጌታ ይገባዋል ብለን መኖር አስቸጋሪ ይሆንብናል። «ለጌታ ይገባዋል» ማለት ደግሞ የምንችለው፡-

- ◆ ታላቅነቱን ስናይ፤
- ◆ ኃያልነቱን ስናይ፤
- ◆ ሥልጣኑን ስናይ፤
- ◆ ገናናነቱን ስናይ ብቻ ነው።

ይህን ማየት እስከምንችል ድረስ ግን ለጌታ ይገባዋል ማለት ስለማንችል ሁሉን ነገር ከራሳችን ጋር እናያይዘዋለን። ሁሉም ነገር ይገባኛል፤ ሰዎች መጥተው እኔን እንዲያመሰግኑኝ ይገባኛል፤ ሰዎች መጥተው እኔን ይቅርታ እንዲጠይቁኝ ይገባኛል፤ ሰዎች መጥተው እኔን እንዲያገለግሉኝ ይገባኛል፤ ሰዎች ያንን እንዲያደርጉልኝ ይገባኛል፤ ሰዎች ይህንን እንዲያደርጉልኝ ይገባኛል፤ ያ ነገር ለእኔ ይገባኛል፤ ይህ ቦታ ለእኔ ይገባኛል፤ ያ ቦታ ለእኔ ይገባኛል በሚል ሕይወት ውስጥ እስካለን ድረስ «ለጌታ ይገባዋል» ብለን በእውነትና በመንፈስ ማምለክ በጣም ያስቸግረናል።

ነገር ግን የሚገባው አንድ ሰው ብቻ ነውና እርሱን እዩት፤ የሚገባው ክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ ነው። ያንተ ይቅር ማለት ለክርስቶስ ክብር ከሆነ ይሁን። ያንተ ወንድምህን መፍታት ለእግዚአብሔር ክብር ከሆነ ይሁን። የሚገባው ለክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ ነው ለእኛ አይደለም። ለጌታዬ ይገባዋል በምንልበት ጊዜ ሌላውን መውደድ አያስቸግረንም። ሌላውን ይቅር ማለት

አያስቸግረንም። ሌላውን መታተፍ (መሸከም) አያስቸግረንም። ሰውን ማገልገል አያስቸግርም፤ የወደደንን ማገልገል አያስቸግርም፤ የሚጠላንን ማገልገል አያስቸግርም፤ ራሳችንን ዝቅ አድርገን የእግዚአብሔርን ቤት መጥረግ አያስቸግረንም። ነገር ግን ለእኔ ይገባኛል በምንልበት ጊዜ በጣም ያስቸግረናል።

ለምንድነው በአገልግሎት ውስጥ ሌላውን ማገልገል የሚያስቸግረን? ለምንድነው በደስታ ጌታን ማገልገል የሚያስቸግረን? ለምንድነው በማጉረምረም ጌታን የምናገለግለው?

ይህ ይገባኛል ባይነታችን ካልተለወጠ በስተቀር እውነተኛ ፍቅርንና ደስታን በሕይወታችን ውስጥ፤ በኑሮአችን ውስጥ መለማመድ አንችልም። እውነተኛ የአገልግሎት ደስታ የምንለማመደው፤ የሕይወት ሰላም የምንለማመደው ለእኔ ይገባኛል ከሚል ወጥመድ ከተፈታን በኋላ ብቻ ነው። ብዙ ጊዜ እኔነታችን ነው አስሮ ቁጭ የሚያደርገን። ለጌታዬ ይገባዋል ለዚህ ሰው አንድ ርምጃ ሳይሆን ሁለት ርምጃ ከእርሱ ጋር ብሄድ ለጌታዬ ይገባዋል ልንል ያስፈልጋል። ጌታ ኢየሱስ ምን አለ «አንድ ምዕራፍ ከእናንተ ጋር ሊሄድ ከጠየቃችሁ ሁለት ሂዱ፤ አንድ እጅ ጠባብ ለሚጠይቃችሁ ሁለተኛውንም ደርቡለት» አለ። ለጌታዬ ይገባዋል ካልን ተጨማሪ ማድረግ አያስቸግረንም።

ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አለ «ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ እንግዲህ ሂዱ...» ምን ለመሆን ነው የምንሄደው? ለመታዘዝ ለማገልገል፤ ለማምለክ፤ ለመናገር፤ ለመኖር፤ ለመዘመር፤ ለማጽናናት፤ ተስፋን ለመስጠት፤ በቅድስና ለመኖር፤ በእውነት ለመኖር፤ በፍቅር ለመኖር፤ እንደ እግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ኢየሱስን ለማንጸባረቅና በሕይወታችን፤ በትዳራችን፤ በቤታችን፤ በአገልግሎታችን፤ ክርስቶስ ኢየሱስን ለማሳየት እንሄዳለን። አገልጋዮች የሆንን ሁሉ እግዚአብሔር ድንቅንና ታምራትን ካደረገ በኋላ ለእግዚአብሔር

የሚገባውን ክብር ለራሳችን ለመውሰድ የምንጥር ካለን በተሳሳተ ምክንያት ነው። ምክንያቱም የሚገባው እርሱ ብቻ መሆኑን ረስተነዋል ማለት ነው። ያንን የሠራው እርሱ ብቻ መሆኑ ዘንግተነዋል። የእግዚአብሔር ሕልውና እዚያ ከሌለ የቱ አገልጋይ ነው አንድን በሽተኛ ጸልዮለት የሚፈወስ? ማን አገልጋይ ነው ዘምሮ ነፍሳትን የሚባርክ? እግዚአብሔር ከሌለ? ማን አገልጋይ ነው ቃሉን ተናግሮ ቃሉን አስተምሮ ነፍሳት የሚድኑት? ስለዚህ እግዚአብሔር ላደረገው ነገር «ይገባኛል» ማለት አንችልም። የሚገባው አንድ ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር አብ ቀኝ እጅ የተዘጋውን ማኅተምና መጽሐፍ መቀበል የተገባው ኢየሱስ ብቻ ነው። በዚህ ምክንያት በአገልግሎታችን ውስጥ፤ በኑሮአችን ውስጥ ምስጢርን ይፈታል። የሰዎችን ምስጢር ይፈታል፤ ለሰዎች መልስ ይሆናል። ምስጋናም፤ ክብርም፤ አምልኮም ሁሉ የሚገባው ለእርሱ እንጂ ለእኛ አይደለም። ስለዚህ ለክርስቶስ ኢየሱስ ይገባዋል ብለን ለእርሱ ክብርን በመስጠት፡-

- ◆ ከፍጥረቱ ጋር
- ◆ ከቅዱሳኑ ጋር
- ◆ ከመላእክቱ ጋር
- ◆ ከነዚያ ከአራቱ ሽማግሌዎች ጋር
- ◆ እርሱ ከነካቸው ጋር
- ◆ ሥልጣኑንና ማንነቱን ከተረዱት ጋር
- ◆ የቅድስና ልብሳቸውን ለብሰው በፊቱ ቆመው ከሚያገለግሉት ጋር - ሆነን በሁለንተናችን ባለማቋረጥ ማምለክ ይኖርብናል። እግዚአብሔርን መባረክ ይገባናል።

“ቃሉን የምትፈጽሙ፤ ብርቱዎችና ኃያላን፤

የቃሉንም ድምጽ የምትሰሙ መላእክት ሁሉ፤

እግዚአብሔርን ባርኩ።

ሠራዊቱ ሁሉ፤

ፈቃዱን የምታደርጉ አገልጋዮቹ፤

እግዚአብሔርን ባርኩ።

ፍጥረቱ ሁሉ በግዛቱ ስፍራ ሁሉ፤

እግዚአብሔርን ባርኩ።

ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ። (መዝ. 103:20-23)

የአምልኮ

ከፍተኛው ደረጃ

ለእርሱ የሚገባውን

በቅዱስ ፍርሃት ማቅረብ ነው።

ከዚህ በፊት ደራሲው ያሳተማቸው መጻሕፍት ከአጫጭር መግለጫ ጋር።

ከዚህም የሚበልጥ

በ1983 ዓ.ም በዶ/ር ዓለሙ ቢፍቱ ተዘጋጅቶ በአሜሪካ ታተመ። በ139 ገጾችና በሰባት ምዕራፎች የተጠናቀረ መጽሐፍ ነው። «የመጽሐፉ ዋና ጭብጥ የእግዚአብሔር ተስፋ ነው።» እግዚአብሔር ለሰዎች ሁሉ የሰጠውን ተስፋና፤ ይህ ተስፋ ከደህንነታችን ጋር በተያያዘ ሁኔታ በዚህ መጽሐፍ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ምዕራፎች ውስጥ ተካቷል።

ለክርስቲያኖችስ እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ ምንድን ነው? ለተለያዩ ሰዎችና ሁኔታዎች ጌታ የሰጠው ተስፋ ምንድን ነው? ለሚሉት ጥያቄዎች በመጽሐፉ ውስጥ አራተኛና አምስተኛ ምዕራፎች ላይ መልስን ማግኘት ይቻላል።

በምዕራፍ ስድስት ላይ የጌታን ልጆች የሚጠብቁ ተስፋዎች የትኞቹ እንደሆኑ ከእግዚአብሔር ቃል ተውጣጥተው ተቀምጠዋል። ሰባተኛው ምዕራፍ፡- የመጽሐፉ ማጠቃለያ ሀሳብና የ161 ተስፋዎችን ዝርዝር አቅፎ ይዟል።

«...ይህ መጽሐፍ ያለ ክርስቶስ ለሚኖሩት ወደ እርሱ ይመጡ ዘንድ እግዚአብሔር የገባላቸውን ተስፋ ያመለክታል። ክርስቶስን የግል አዳኝቸው አድርገው በደህንነት ውስጥ ለሚመላለሱት ደግሞ በክርስቶስ ያላቸውን ያረፈ ሕይወትና ዛሬ ከሚኖሩበት በበለጠ ቅድስናና እርጋታ እንዴት ሊኖሩ እንዳላቸው ማስተዋላቸውን ያነቃቃል። ...በአጠቃላይ የሚያነቡት አስተውለው ከሕይወታቸው ጋር ቢያዋህዱት በጌታ የተዘጋጀላቸውን በረከት በሙላት ለመውረስ ያስችላቸዋል።»

ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን

በ1985 ዓ.ም በዶ/ር ዓለሙ ቢፍቱ ተዘጋጅቶ የታተመ መጽሐፍ 197 ገጽና አሥር ምዕራፎች አሉት። ይዘቱ በአጭሩ የሚከተለው ነው። የመጀመሪያው ምዕራፍ ስለእግዚአብሔር ቃል ኪዳን አጠቃላይ ብያኔና፤ የቃል ኪዳኑን ባሕርያት ሲዘረዝር ሁለተኛው ምዕራፍ ደግሞ የአዲስን ቃል ኪዳን አጠቃላይ ባሕርያት ይገልጻል።

በሦስተኛው ምዕራፍ ላይ ከቃል ኪዳኑ ጋር በተያያዘ የእግዚአብሔርን ክብረ በዓላትን ክብሉይ ኪዳን የአምልኮ ሥርዓት ጋር ተያይዞ ተገልጿል። በአራተኛው ምዕራፍ ላይ ስለማደሪያው

ድንኳን ሥራ አዘገጃጀት ከተገለጸ በኋላ በአምስተኛው ምዕራፍ ላይ ደግሞ የዚህን ማደሪያ ምሳሌነቱን ያሳያል።

የማደሪያው ድንኳን አገነባብና አቁዋም በስድስተኛው በሰባተኛው ምዕራፍ ላይ ተዘርዝሯል። በምዕራፍ ስምንት ላይ የማደሪያውን አደባባይ ከነመንፈሳዊ ትርጓሜው ታይቷል። የማደሪያው ድንኳን አንደኛው ክፍል የሆነውን ቅድስተ ቅድሳን ከነመንፈሳዊ ምሳሌነታቸው ትርጓሜያቸው በዘጠነኛና በአሥረኛው ምዕራፎች ላይ በሚገባ ተዘርዝረው ተቀምጠዋል።

በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ ላይ የማደሪያው ድንኳን አገልጋይ የሆነውን ሊቀ ካህንናትን በማሳየት በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ ላይ አጠቃላይ ሃሳብ ተሰጥቶበታል።

“ይህን መጽሐፍ በመጠቀም በጥንቃቄ ቃሉን ብናጠና ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በፍጹም አምላክነት ክብሩና ውበቱ፤ በፍጹም አምላክነት ሰውነት ርኅራኄና ኅብረቱ፤ በዘላለማዊ ንጉሥነት ግርማና ሞገሱ፤ በታዛዥ አገልጋይነት ትህትናውና መሥዋዕትነቱ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ ጎልቶ እናየዋለን።” በማለት ስለዚህ መጽሐፍ አስተያየታቸውን የሰጡት ወንድም መንግሥቱ ለማናቸው። መጽሐፉ በብሉይ ኪዳን አማካይነት የእግዚአብሔር አስደናቂ የደህንነት እቅዱን ክርስቶስ እንዴት እንደ ፈጸመው በግልጽ ለማየት ያስችላል። የብሉይ ኪዳንንም ምስጢራት ለማስተዋልም ቁልፍ ነው። በቃሉ ለማደግና ሌሎችን ለማሳደግ አስፈላጊነቱ የሚያጠያይቅ አይደለም።

አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል

በ1984 ዓ.ም በዶ/ር ዓለሙ ቢፍቱ ተዘጋጅቶ የታተመ መጽሐፍ በ250 ገጾችና በ18 ምዕራፎች ተካትቶ ይገኛል። የመጽሐፉ ዋነኛ መንደርደሪያዎች እኒህ ናቸው፡-

ከመሪነት አገልግሎት በፊት ጥሪ እንደሚቀድምና የመንፈሳዊ መሪ ጥሪ ምን እንደሚመስል ቀጥሎም መሪዎችን የሚጠራ ማን እንደሆነና የአገልግሎት ዝግጅት ማለት ምን ማለት እንደሆነ በመጽሐፉ የመጀመሪያዎቹ አምስት ምዕራፎች ላይ በሚገባ ተቀምጠዋል። በመቀጠልም የመንፈስ ቅዱስ ቅባት ለአገልግሎት ሕይወት ያለውን አስፈላጊነት እንደዚሁም ለአገልግሎትና ለአገልጋዩ ስለሚሰጠው ልዩ ቅባት በሁለት ተከታታይ ምዕራፎች በጥልቀት ተተንትነዋል።

የመጽሐፉ ስምንተኛው ምዕራፍ ላይ «ጥቂት ጊዜ» በሚለው ርዕስ ሥር ማንኛውም አገልጋይ ለአገልግሎቱ የሚያበቃውን ኃይል በሙላት እስኪቀበል መጠበቅ እንዳለበት የሚያሳስብ ክፍል ነው። በዘጠነኛው ምዕራፍ ላይ የመሪዎች

መጠራት ከዚህም ጉዳይ ጋር የማይነጣጠለው የአገልግሎት ራእይ በላጣቂው ምዕራፍ ላይ በስፋት ተዘርዝሯል።

ለመሆኑ ከመሪ የሚጠበቁ ነገሮች ምንድን ናቸው? ለዚህኛው ጥያቄ መልስ የተሰጠው በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ ላይ ነው። ከመጽሐፉ ከአሥራ ሁለተኛ ምዕራፍ እስከ አስራ ሰባተኛው ምዕራፍ ድረስ ለቤተ ክርስቲያን የተሰጡ መሪዎች ሊኖራቸው ስለሚገባ ችሎታ፤ ስለሚገጥማቸው ፈተና፤ ሕይወቱ ምን መምሰል እንዳለበት የሚጠቁም መልዕክትን ያዘለ ሲሆን በአሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ አጠቃላይ መደምደሚያ ተሰጥቷል።

መጽሐፉ ለበርካታ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች በረከት የሆነ መጽሐፍ ነው። የኢንተርናሽናል ባይብል ሶሳይቲ የአፍሪካው ዳሬክተር የሆኑት ዶ/ር ቤተ መንግሥቱ ስለ መጽሐፉ አስተያየት የሰጡት እንዲህ በማለት ነው።

“...የእግዚአብሔር ሕዝብ...በረከት እንዲጠግብ አምላኩም በመካከሉ ሲመላለስና ሲሰራ እንዲያይ የመሪዎች ልብና መንፈስ መዘጋጀት በጣም አስፈላጊ እርምጃ ነው። ይህ መጽሐፍ የተፃፈውም ይህንኑ ዝግጅት የሚያፋጥኑ አቢይ ሀሳቦችን ለመጠቀም ነው።”

እርስዎም እንደ መንፈሳዊ መሪ ይህንን መጽሐፍ አግኝተው ቢጠቀሙበትና ለበረከት እንዲሆንልዎት እንጋብዝዎታለን። መጽሐፉ የአገልግሎት ጥሪ፣ የመሪነት ስጦታ፣ የአስተዳዳሪን ጸጋና የአገልግሎትን ትርጉም አውቆ ለማገልገል ሆነ ሌሎችን ለማሰልጠን እጅግ አስፈላጊ ነው።

የእግዚአብሔር ሰው ሆይ

በ1986 ዓ.ም በዶ/ር ዓለሙ ቢፍቱ ተዘጋጅቶ ታተመ። መጽሐፉ 159 ገጾችን ይዟል። በዘጠኝ ምዕራፎች የተካተቱ ሃሳቦችን አግቷል።

በመጀመሪያው ምዕራፍ ላይ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው ምን ዓይነት ሰው እንደሆነ ሲያስገነዝብ፤ በሁለተኛው ምዕራፍ ላይ ደግሞ ይህ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው የወንጌልን ትርጉም፤ ኃይልና መልዕክተኝነቱን ያሳውቀዋል።

በሦስተኛው ምዕራፍ ላይ መልዕክተኛው ልቡን በእግዚአብሔር ማጽናት እንደሚጠበቅበትና ገእራተኛው ምዕራፍ ላይ ደግሞ የነቢዩ ኤልሳዕንና የነቢዩ ኤልያስን ሕይወት እንደ አብነት በመውሰድ የእግዚአብሔር ሰው የእግዚአብሔርን ቅባት መጠበቅ እንዳለበት ያስረዳል።

በአምስተኛው ምዕራፍ ላይ የእግዚአብሔር ሰው በያዕቆብ ምሳሌነት በመጀመሪያ ራእይ መኖር ማለት ምን እንደሆነና በስድተኛው ምዕራፍ ላይ ደግሞ ይህ ሰው በእግዚአብሔር ተስፋ

እንዲቆም ያሳስበዋል። ለዚህም ውሳኔ ኃይል ለማግኘት በእግዚአብሔር እሳት መነካት እንደሚያስፈልግ የሚገልጸው የመጽሐፉ ሰባተኛው ምዕራፍ ነው።

በስምንተኛው ምዕራፍ ላይ ይህንን ሁሉ ጸጋ ሊጎናጸፍ የቻለው አገልጋይ የእግዚአብሔር ሰውነቱ የሚለካው በእግዚአብሔር ፍቅር ሲንበረከክ እንደሆነ የጌታ ኢየሱስ ፍቅርና ትህትናን ምሳሌ በማቅረብ ያስተምራል። የመጨረሻው ማጠቃለያ የተካተተው በዘጠነኛው ምዕራፍ ነው።

የመሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የሆኑት አቶ ሰለሞን ከበደም «በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ለሥራው እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ሰው ምን ዓይነት እንደሆነ ከእርሱ የሚጠበቁ የህይወት ልቀቶች (qualities) ምን ምን እንደሆኑ ተገልጾልኝ። ገለፃው ጸሐፊው ከቃሉ ካንኛቸው ትምህርቶች ለሕይወቱም ከሆኑ በረከቶች ላይ የተመሰረተ ናቸው።» በማለት ስለዚህ መጽሐፍ ያላቸውን አስተያየት ሰጥተዋል።

መጽሐፉ እግዚአብሔር እንዲጠቀምብኝ እንዴት ሆኜ መገኘት ይኖርብኛል? እግዚአብሔር ዛሬ ሊጠቀምበት የሚፈልገው ሰው ምን ዓይነት ነው? የሚሉትን ጥያቄዎች ለመመለስ በጣም አስፈላጊ ከመሆኑም በላይ እራስን እንደ እግዚአብሔር ሰው ለመመዘን ከቃሉ የተገኘ መሣሪያ ነው።

በአገልግሎትና በራዕይ ማደግ

በዶ/ር ዓለሙ ቢፍቱ በ1986 ዓ.ም ተዘጋጅቶ በአሜሪካና በአዲስ አበባ የታተመ ባለ160 ገጽ መጽሐፍ ነው።

ለመሆኑ የመጽሐፉ አቢይ ጭብጦች ትኩረታቸው በምን በምን ላይ ነው? መጽሐፉ በአገልግሎት ማደግ ምንና እንዴት እንደሆነ በመጀመሪያው ክፍል ላይ በሰፊው ከተነተነ በኋላ በሁለተኛው ክፍል ላይ ደግሞ በፍቅር ማደግ በሚለው ሃሳብ ውስጥ ከሁሉም ከሁሉም የሚበልጥ መንገድ ምን እንደሆነ፤ እግዚአብሔርን መውደድ ማለት ምን እንደሆነና እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገውን ማወቅ የምንችለው እንዴት እንደሆነ የሚዘርዝሩ እውነቶች ያቀርባል።

የመጽሐፉ ሦስተኛው ክፍል ራእይ ምንድን ነው? በራዕይ መሳልመስ እንዴት ይቻላል? የእግዚአብሔርን ራዕይ እንዴት ማስተዋል ይቻላል? የሚሉትን አበይት ጥያቄዎች በመመለስ ሰፊ ትምህርት ያስጨብጣል። «በታላቅ ፍቅሩ የወደደን አምላካችንን በሚያረካው መልክ ለማገልገል የሚረዱ ጠቃሚና ተጨባጭ ቁም ነገሮችን የያዘ መጽሐፍ ነው። ክርስቲያን መሪዎችና አገልጋዮች ያነበትና ይጠቀምበት ዘንድ እመክራለሁ።» በማለት ስለዚህ መጽሐፍ አስተያየታቸውን የሰጡት የቃለ ሕይወት ቤተ

ክርስቲያን አገልጋይ የሆኑት አቶ ሽፈራው ወ/ሚካኤል ናቸው። እርስዎም በዚህ በኩል በአገልግሎትና በራዕይዎ ዕድገት በኩል ለሚኖርዎት መንፈሳዊ ጥያቄዎች መልስን ያገኙ ዘንድ መጽሐፉን ማግኘት ይችላሉ።

መጽሐፉ የእግዚአብሔር እቅድ ታላቅ ስለሆነ በአገልግሎት ጥራትና በራእይ ጥልቅነት የእርሱን አሳብ ለማገልገል እንዴት ማደግ እንደሚቻል ያመለክታል። ከሁሉም በላይ የሆነ የአገልግሎት መንገድ ከቃሉ ያሳያል።

ሰማያዊ በረከትን መውረስ

ይህ መጽሐፍ በዶ/ር ዓለሙ ቢፍቱ ተዘጋጅቶ የታተመው በ1987 ዓ.ም ነው። መጽሐፉ በ128 ገጾች የተካተተ ሲሆን፤ ይዘቱም በሶስት አበይት ክፍሎች ተከፍሎ ቀርቧል።

የመጀመሪያው ክፍል የበረከት ተስፋዎች በብሉይ ኪዳን ምን ይመስሉ እንደ ነበር ሲያሳይ፤ በውስጡም የበረከት ዓላማው ምን እንደሆነ እኛ የተፈጠርነው ለበረከት ቢሆንም እርግማን በሰዎች ልጆች መሐል እንዴት እንደገባ እግዚአብሔር ከዚያ ከገባንበት መርገም ልንወጣ የሚያስችለንን የበረከትን ቃል ኪዳን እንዴት እንደሰጠና በመታዘዝ የሚገኘውን በረከት በሰፊው ያትታል።

በሁለተኛው ክፍል ላይ ደግሞ በአዲስ ኪዳን የበረከት ተስፋዎች ምን እንደሆኑ በማሳየት በስሩም በክርስቶስ የተሰጥንን በረከት ከዚያም የመንፈስ ቅዱስን የቃሉን የቤተክርስቲያንና የዳግም ምፃቱን በረከት በሚገባ ተንትኖ ያስረዳል።

በመጽሐፉ ሦስተኛው ክፍል ላይ በረከትን ለመውረስ ጥሪ ያደርጋል። በዚያም ጭብጥ መሠረት የበረከት ተስፋን እንደገና አስረግጦ በማሳየት ያንንም ለመውረስ የተደረገውን ጥሪ ያስታውሳል። መጽሐፉን አንብበው አስተያየት ከሰጡት የቤተክርስቲያን አገልጋዮች መሐል መጋቢ ዘለቀ ዓለሙ፡-

«...በአሁኑ ዘመን ብዙ የጌታ ልጆች በክርስቶስ የተደረገላቸውን ፍጹምና ሙሉ የመንፈስ፤ የነፍስና የሥጋ ቤዛነት ባለመረዳት የጉስቁልናና የእስራት ኑሮ ይኖራሉ። ይህ መጽሐፍ የሚያስረዳን የታሰርንበትን ሰንሰለት በጣጥሰን ተዝቆ ወደማያልቅ ተነግሮ ወደማይጨረስ በረከት በክርስቶስ ኢየሱስ እንድንገባ ነው።» በማለት አስተያየታቸውን ሰጥተዋል። መጽሐፉ መፈጠራችን ለበረከት፣ ቃል ኪዳን ለበረከት፣ መዳናችን ለበረከት፣ መታዘዛችን ለበረከትና የሚጠብቀን ተስፋችንም ዘላለማዊ በረከት ከሆነ ዛሬ እንዴት ይህን በረከት መውረስ እንደሚቻል ከእግዚአብሔር ቃል ግልጽ መመሪያ ይሰጣል። እርስዎም ይህን መጽሐፍ በማንበብ ስለበረከት በተለይም ስለ

ሰማያዊው በረከት ያለዎትን ግንዛቤ ማስፋት ብቻ ሳይሆን
የበረከቱም ተካፋይ ለመሆን ተጋብዘዋል።

እነዚህንና ለወደፊቱ የሚወጡትን መጻሕፍት ከመካነ
ኢየሱስ መጻሕፍት ቤት፣ ከ SIM ማተሚያ ቤትና ከራእይ
መጻሕፍት መደብር እንዲሁም ከሌሎች ክርስቲያን መጻሕፍት
ቤቶች ማግኘት ይቻላል። በውጭ አገር ያሉት ግን ከሚከተለው
አድራሻ ማዘዝ ይችላሉ።

GOSPEL OF GLORY

P.O.BOX 62537

COLORADO SPRINGS, CO 80962 USA

ወንድማችን ዶ/ር አለሙ ቢፍቱ የጌታ ኢየሱስ ወንጌል ሰባኪ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ፣ የመንፈሳዊ መጻሕፍት ደራሲና መሪዎችንና አገልጋዮችን ለማሠልጠንና ለማደራጀት እግዚአብሔር ከባድ ሽክም የሰጣቸው የክርስቶስ ባሪያ ናቸው። ገና ወጣት ሆነው ኢትዮጵያ በነበሩበት ጊዜ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያናቸው ብቻ ሳይሆን በተለያዩ መንፈሳዊ ድርጅቶችና ስብሰባዎች ላይ በሰጡት አገልግሎት ብዙዎቻችን ተባርከንበታል፤ እድገንበታልም። ወደ እሜሪካም ከመጡ በኋላ እግዚአብሔር ከመካከላችን ካሰነሳቸው መሪዎች አንዱ ስለሆኑ በየቦታው በመዘዋወር ያልተቆጠበ አገልግሎት በመስጠት ላይ ናቸው።

ዶ/ር አለሙ ከሚሸጋገሩ የኒቨርሲቲ የዶክትሬት ዲግሪዎችውን አግኝተው በዚሁ የኒቨርሲቲ ውስጥ ረዳት ፕሮፌሰር ሆነው ለሦስት ዓመት ተኩል ሠርተዋል። በአሁኑ ጊዜ ደግሞ ኮምፓሽን ኢንተርናሽናል በተባለው ክርስቲያን ድርጅት ውስጥ የመሪዎች አሠልጣኝ በመሆን በዓለም ዙሪያ አገልግሎታቸውን ይሰጣሉ።

በተጨማሪ ባለፉት ሦስት ዓመታት እግዚአብሔር የሰጣቸውን የአገልግሎት ራእይ በመከተል “የክብሩ ወንጌል አገልግሎት” የተባለውን መንፈሳዊ ድርጅት መሥርተው መንፈሳዊ መጻሕፍትን በመጻፍና የትምህርት ካሊፋችን በማዘጋጀት እንዲሁም ለመንፈሳዊ መሪዎች አውደ ጥናቶችን በመስጠት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያገለግላሉ። ይህን ድርጅት እግዚአብሔር የበለጠ እንዲጠቀምበትና ለብዙዎች በረከት እንዲያደርገው ሁሉችንም በጸሎት፣ በሃሳብና በተለያዩ መንገዶች አብረናቸው እንቁም።

ዶ/ር አለሙና ባለቤታቸው ወ/ሮ ገነት ይዕቆብ ከሁለት ልጆቻቸው ኪያና አማኑኤል ጋር የኮሎራዶ ነዋሪ ናቸው።